

Drazí moji!

Právě jsem dostal Váš dopis 18. z 22. II. s novinami. Přijel jsem sem v pondělí, dnes je středa, ale ještě jsem nevyšel z pokoje a ani nevím, jak to tu vypadá! Moře prý je 2 minuty odtud. Stále jen píšu a píšu. Včera jsem napsal 12 dlouhých dopisů a ještě mne jich čeká 10. V neděli nebo v pondělí se vracím do Londýna, tak ani nevím, dostanu-li se k napsání „Posla“. Tak s tím „restem“, který mi tu doporučuješ, bude to podle toho přísloví, které mám nad postelí.

S napsáním anglického dopisu pro pí. N. měl bych veliký „trouble“ a nechci tím obtěžovat ani Grace (je přetížena stejně jako Ty), ani Ruth, která je stále v práci a německy umí jen málo. Napíšu tedy několik řádek česky a ty jí je lask. sama přeložíš.

U pí. Brennerové v Curychu se zastavím. V Beatenbergu, žel na Masarykovy narozeniny nemohu být, budu tam asi 13. a 14.

Na weekend chci být v Zugu. Tetě Alice jsem psal a požádal ji o obstarání logis na 9. – 12., nejraději v její blízkosti a za druhé o pomoc při jednání s Mez. Č. K.

Ani jsem nevěděl, že Anička slaví 60! Však já ji brzy dohoním!

Pro ten balík u pí. N. jdi ihned, pan N. Ti ho jistě vydá, když mu věc vyložíš.

S přáním Božího míru vám všem,

Váš Přemysl.

Ve vedlejším pokoji bydlí tu též jako host Sir George, starý šlechtic, kdysi vynikající politik – národohospodář. Teď šel hrát golf, tak mám od něho pokoj, jinak mi stále vykládá zásady ekonomické politiky a líčí svoje politické úspěchy. Ze začátku mě to zajímalo, teď mě to zdržuje. Říkal jsem to Ruth a ona mi slíbila, že to zařídí. Roztomilá je staříčká Lady Gibb, která je tak velmi podobná mým dvěma mopslíkům, jenže nevrčí, nýbrž mile žertuje a mne tituluje „you naughty man“ – protože stále zapomíná moje jméno.

Fotografie dětí otvírají mně všady dveře a srdce. Škoda, že nemám fotografie našich batolat! Prosím, Olgo, dej dělat fotografie všech dětí, které máme v zámcích v Ládvi, z příkazu min. soc. péče. Adresa fotografa:

Illek a Paul, Praha II., Jungmanova 31

Tel. 32020.

Je to týž, co dělal ty fotografie našich žid. dětí pro leták. Fota se velmi líbí. Litovali bychom, že nám po dětech nezbyla ani památka! Tak prosím, co nejdříve!

Janu Masarykovi napsal jsem zprávu o výsledku svého jednání v Londýně (přiložil opis dopisu Dr. Kohoutovi) a poděkoval.

Psal jsem právě dopis pí. N., když přišla Lady Gibb a prostě mě vyhodila z pokoje. Venku čekalo auto, šofér mne zavezl do Aldeburgh a vyklopil u prastaré radnice. Odtud šel jsem stále kolem bouřícího moře, vlny se mi rozlévaly u nohou a slunce hrálo a oslňovalo. Nad pobřežím jsou commons, porostlé pichlavým křovím, gorse. Je sytě zelené a obalené žlutými květy. A nad vším se vznáší ptáčkové a zpívají a cvrlikají jak u nás v květnu. Míjím minová pole, některá už jsou out of action, o jiných nápisy varují, že nebezpečí hrozí. Drobné pevnůstku a rozbité železné konstrukce a betonové bloky dokreslují obraz obranného pobřežního pásma. Stavení obytná jsou však celkem neporušená a obyvatelé žijí si v nich už zase docela mírově. Na naší zahradě kvetou krokusy, sněženky a petrklíče. Mám výhled z okna na jezero, na němž se pyšně plaví labutě a potápějí kachny. Je tu ticho, ani hukot

moře sem nedoléhá. Moci zapomenout na Miličův dům, zámky a internační tábory, myslím, myslím,
že bych tu napsal celý výklad Starého i Nového Zákona ...

ČAPP 40